دیپلماسی

عضو فراکسیون اصولگرایان:

اگر سندی در مورد فساد هست به دادگاه ارایه شود

■ **ایلنا:** نماینده قائنات و عضو کمیسیون قضایی و حقوقی مجلس از جوسازی رسانه‌ها در مورد افشای اسناد فساد در آستانه انتخابات مجلس انتقاد کرد. موسی قربانی با اشاره به تهدیدهایی که درخصوص افشای اسناد فساد برخی مسوولان از سوی برخی رسانه‌های نزدیک دولت منتشر شده است، گفت: باید توجه داشت که فضاسازی به هیچ‌وجه خوب و پسندیده نیست و اگر فساد در هر زمینه‌ای و در هر زمانی رخ داده است، باید با مدارک مستند و قابل قبول به دادگاه ارایه و از مجاری قانونی به این مساله رسیدگی شود. نماینده قائنات خاطرنشان کرد: فضاسازی و ایجاد جو مسموم در جامعه نمی‌تواند تاثیر مثبتی در شرایط داشته باشد، بلکه گاهی تاثیر عکس هم خواهد داشت و اگر مردم بفهمند که به ناحق افرادی در معرض تهمت و افترا قرار گرفته‌اند، قطعا به میزان محبوبیت آنها اضافه خواهد شد. قربانی تاکید کرد: ریختن آبروی افراد به هر نحو و به هر دلیلی خوب نیست و نباید این مساله در جامعه رایج شود.

عضو کمیسیون حقوقی مجلس:

هدف جریان انحرافی عدم تمرکز دستگاه قضا در برخورد با اختلاس است

■ **فارس:** عضو کمیسیون حقوقی و قضایی مجلس هجمه جریان انحرافی به دستگاه قضایی و متهم کردن این دستگاه به اهمال‌کاری در اختلاس اخیر را تامل‌برانگیز دانست و گفت: کسانی که به قوه قضاییه هجمه می‌کنند، نمی‌خواهند دستگاه قضایی با تمرکز لازم با اختلاس اخیر برخورد کند. حجت‌الاسلام سیدسلمان ذاکر نماینده ارومیه و عضو کمیسیون حقوقی و قضایی مجلس شورای اسلامی با بیان اینکه برخورد جدی دستگاه قضایی با عاملان اختلاس چندهزار میلیاردی موجب دلگرمی مردم خواهد شد، افزود: اختلاس اخیر در جمهوری اسلامی بی‌سابقه بود لذا لازم است برخورد جدی با این اختلاس انجام شود. وی با بیان اینکه عزم جدی دستگاه قضایی برای برخورد با عاملان اختلاس اخیر مشهود است، تصریح کرد: برخی‌ها قصد دارند با هجمه به قوه قضاییه دستگاه قضایی را بین مردم زیر سوال ببرند. ذاکر با انتقاد از هجمه جریان انحرافی به دستگاه قضایی و مجلس، گفت: متهم کردن قوه قضاییه به اهمال‌کاری در ماجرای اختلاس چندهزار میلیاردی تامل‌برانگیز است چرا که مشخص نیست این افراد با زیر سوال بردن قوه قضاییه چه اهدافی را دنبال می‌کنند. عضو کمیسیون حقوقی و قضایی مجلس شورای اسلامی گفت: همه باید از دستگاه قضایی در جهت مقابله با اختلاس اخیر حمایت کنند و با هر اقدامی که از سوی جریان انحرافی برای تضعیف دستگاه قضایی می‌شود، برخورد کنند. وی در پایان گفت: کسانی که به قوه قضاییه هجمه می‌کنند، نمی‌خواهند دستگاه قضایی با تمرکز لازم با اختلاس اخیر برخورد کند.

سنایی:

مصلحتی بالاتر از جلب رضایت مردم نیست

■ **ایسنا:** یک عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس تاکید کرد: سیاسی شدن پرونده‌های قضایی، هیاهوهای سیاسی و بن‌بست در روند رسیدگی عادلانه و قاطعانه به پرونده‌های قضایی یقینا بر اعتماد عمومی به نظام سیاسی کشور تاثیر منفی می‌گذارد. مهدی سنایی گفت: هر موضوعی که درباره‌اش در افکار عمومی سوال ایجاد می‌شود باید پاسخ مناسب یابد و اساسا اقناع اجتماعی یکی از ارکان اصلی وحدت ملی و آرامش اجتماعی است. نماینده مردم نهاوند افزود: متاسفانه به دلایل مختلف برخی پرونده‌ها که در حوزه اجتماعی باز می‌شود هیچ‌گاه نزد افکار عمومی بسته نمی‌شود و مردم هیچ وقت نسبت به آنچه که اتفاق افتاده قانع نمی‌شوند. این عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس با تحلیل دلایل قانع نشدن افکار عمومی و نتایج آن گفت: برخورد سیاسی با پرونده‌های قضایی، کیفری و جنایی، بر عملکرد نظام قضایی و دادرسی تاثیر منفی گذاشته و به همین دلیل افکار عمومی از سرنوشت پرونده‌ها به دلیل مجموعه اتفاقات مبهم احساس رضایت نمی‌کنند. وی افزود: یکی از دلایلی که موجب بسته شدن دست دستگاه قضایی در رسیدگی درست و عادلانه به پرونده‌های قضایی می‌شود، هیاهوهای سیاسی است. هیاهوهای سیاسی برای از میدان به در کردن رقبا در برخی پرونده‌ها انجام می‌شود. با سیاسی شدن پرونده‌ها مباحث با شتاب زیادی اوج می‌گیرد و با شتاب عجیبی فروکش می‌کند. سنایی اجتناب از غوغاسالاری و رسیدگی در چارچوب قوانین را مانع از کاهش اعتماد عمومی به نظام به دلیل قانع نشدن جامعه در پرونده‌های قضایی دانست و خاطرنشان کرد: اقناع افکار عمومی در اعتماد درازمدت جامعه به نظام سیاسی کشور بسیار حایز اهمیت است. پس باید از غوغاسالاری اجتناب و به پرونده‌ها در چارچوب قوانین کشور به دور از سیاسی‌کاری‌ها رسیدگی شود. نماینده مردم نهاوند با بیان اینکه هیچ مصلحتی بالاتر از جلب اعتماد عمومی به نظام سیاسی کشور نیست، گفت: در یک نظام اجتماعی هیچ مصلحتی بالاتر از ایجاد اعتماد و جلب رضایت مردم نیست. بنابراین مردم باید در پرونده‌های قضایی اقناع شوند. این عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس با اشاره به اهمیت نقش احزاب و گروه‌های سیاسی در جلب اعتماد عمومی به نظام سیاسی کشور گفت: مسوولان گرفتار افراط و تفریط هستند. گاهی نسبت به برخی پرونده‌ها سکوت می‌کنند و گاهی هیاهوی افراطی به راه می‌اندازند.

مقام معظم رهبری تاکید کردند

همه‌پرسی از ملت فلسطین؛ طرح ایران برای حل قضیه فلسطین

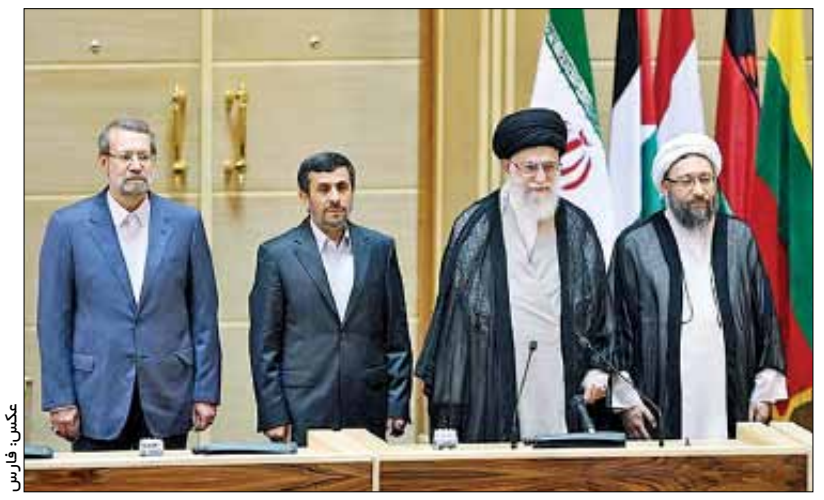

عکس: فارس

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر مقام معظم رهبری: ولی امر مسلمین، حضرت آیت‌الله خامنه‌ای روز گذشته در پنجمین اجلاس بین‌المللی حمایت از انتفاضه فلسطین و در جمع سفرا، روسای مجالس کشورهای مسلمان، فرهیختگان و علمای کشورهای مختلف جهان و شخصیت‌های برجسته کشورهای اسلامی، بیانات مهمی در ارتباط با اوضاع منطقه، شرایط کشور فلسطین و توطئه‌های غرب و صهیونیزم علیه ملت‌های منطقه ایراد کردند.

متن کامل بیانات رهبر معظم انقلاب به شرح زیر است:

«بسم الله الرحمن الرحیم

السلام علیکم و رحمه الله

الحمدلله رب العالمین و الصلاه و السلام علی سیدنا محمد و آله الطاهرین و صحبه‌المنتجبین و علی من تبعهم باحسان الی یوم الدین.

قال الله الحکیم: أُذِنَ لِلذِینَ یقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا وَإِنَّ اللهَ عَلَی نَصْرِهِمْ لَقَدِیرٌ (۳۹) الذِینَ أُخْرِجُوا مِن دِیارِهِمْ بِغَیرِ حَقٍ إِلا ان یقُولُوا رَبنَا اللهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللهِ الناسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَهُدِمَتْ صَوَامِعُ وَبِیعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ یذْکَرُ فِیهَا اسْمُ اللهِ کَثِیراً وَلَینْصُرَن اللهُ مَن ینصُرُهُ ان اللهَ لَقَوِی عَزِیزٌ (۴۰)

به میهمانان عزیز و همه حضار گرامی خوشامد می‌گویم. در میان همه موضوعاتی که شایسته است نخبگان دینی و سیاسی از سراسر جهان اسلام به آن بپردازند، مساله فلسطین دارای برجستگی ویژه‌ای است. فلسطین مساله اول در میان همه موضوعات مشترک کشورهای اسلامی است. مشخصات منحصر به فردی در این مساله وجود دارد: اول: اینکه یک کشور مسلمان از ملت آن، غصب و به بیگانگانی که از کشورهای گوناگون گردآوری شده و جامعه‌ای جعلی و موزاییکی تشکیل داده‌اند، سپرده شده است. دوم: آنکه این حادثه بی‌سابقه در تاریخ، با کشتار و جنایت و ظلم و اهانت مستمر انجام گرفته است. سوم: آنکه قبله اول مسلمانان و بسیاری از مراکز محترم دینی که در این کشور قرار دارد، به تخریب و توهین و زوال تهدید شده است. چهارم: آنکه این دولت و جامعه جعلی در حساس‌ترین نقطه جهان اسلام از آغاز تاکنون، نقش یک پایگاه نظامی و امنیتی و سیاسی را برای دولت‌های استکباری بازی کرده و محور غرب استعماری که به علل گوناگون، دشمن اتحاد و اعتلا و پیشرفت کشورهای اسلامی است، از آن همواره چون خنجری در پهلوی امت اسلامی استفاده کرده است. پنجم: آنکه صهیونیزم که خطر اخلاقی و سیاسی و اقتصادی بزرگی برای جامعه بشری است، این جای پا را وسیله و نقطه اتکایی برای گسترش نفوذ و سلطه خود در جهان قرار داده است. نکات دیگری را هم می‌توان بر اینها افزود: هزینه مالی و انسانی سنگینی که کشورهای اسلامی تاکنون پرداخته‌اند؛ اشتغال ذهنی دولت‌ها و ملت‌های مسلمان؛ رنج میلیون‌ها آواره فلسطینی که بسیاری از آنان پس از شش‌دهه هنوز در اردوگاه‌ها زندگی می‌کنند؛ انقطاع تاریخ یک کانون مهم تمدنی در جهان اسلام و... امروزه بر این دلایل، یک نکته کلیدی و اساسی دیگر افزوده شده است و آن نهضت بیداری اسلامی است که سراسر منطقه را فرا گرفته و فصل تازه و تعیین کننده‌ای در سرگذشت امت اسلامی گشوده است. این حرکت عظیم که بی‌گمان می‌تواند به ایجاد یک مجموعه مقتدر و پیشرفته و منسجم اسلامی در این نقطه حساس جهان منتهی شود و به حول و قوه الهی و با عزم راسخ پیشروان این نهضت، نقطه پایان بر دوران عقب‌ماندگی و ضعف و حقارت ملت‌های مسلمان بگذارد، بخش مهمی از نیرو و حماسه خود را از قضیه فلسطین گرفته است. ظلم و زورگویی روزافزون رژیم صهیونیستی و همراهی برخی حکام مستبد و فاسد و مزدور آمریکا با آن از یک سو و سر بر آوردن مقاومت جانانه فلسطینی و لبنانی و پیروزی‌های معجزه‌آسای جوانان مومن در جنگ‌های ۳۳ روزه لبنان و ۲۲ روزه غزه از سوی دیگر، از جمله عوامل مهمی بودند که اقیانوس به‌ظاهر آرام ملت‌های مصر و تونس و لیبی و دیگر کشورهای منطقه را به تلاطم درآوردند. این یک واقعیت است که رژیم سراپا مسلح صهیونیست و مدعی شکست‌ناپذیری، در لبنان در جنگی نابرابر، از مشت گره شده مجاهدان مومن و دلاور، شکست سخت و ذلت‌باری خورد و پس از آن در برابر مقاومت مظلومانه و پولادین غزه، بار دیگر شمشیر کند خود را آزمود و ناکام ماند. اینها باید در تحلیل اوضاع کنونی منطقه مورد ملاحظه جدی قرار گیرد و درستی هر تصمیمی که گرفته می‌شود با آن سنجیده شود. پس این، قضاوت دقیقی است که مساله فلسطین، امروز اهمیت و فوریت مضاعف یافته است و ملت فلسطین حق دارد که در اوضاع کنونی منطقه، انتظار بیشتری از کشورهای مسلمان داشته باشد. نگاهی به گذشته و حال بیندازیم و برای آینده، نقشه راهی ترسیم کنیم. من رئوس مطالبی را در میان می‌گذارم. بیش از شش دهه از فاجعه غصب فلسطین می‌گذرد. عوامل اصلی این فاجعه خونین، همه شناخته شده‌اند و دولت استعمارگر انگلیس در رأس آنهاست که سیاست و سلاح و نیروی نظامی و امنیتی و اقتصادی و فرهنگی آن و سپس دیگر دولت‌های مستکبر غربی و شرقی در خدمت این ظلم بزرگ به کار افتاد. ملت بی‌پناه فلسطین در زیر چنگال بی‌رحم اشغالگران، قتل عام و از خانه و کاشانه خود رانده شد. تا امروز هنوز یک صدم فاجعه انسانی و مدنی‌ای که به دست مدعیان تمدن و اخلاق، در آن روزگار اتفاق افتاد به تصویر کشیده نشده و بهره‌ای از هنرهای رسانه‌ای و تصویری نیافته است. اربابان عمده هنرهای تصویری و سینما و تلویزیون و مافیاهای فیلم‌سازی غربی این را نخواسته و اجازه آن را نداده‌اند. یک ملت در سکوت، قتل عام و آواره و بی‌خانمان شد. مقاومت‌هایی در آغاز کار پدید آمد که با شدت و قساوت سرکوب شد. از بیرون مرزهای فلسطین و عمدتا از مصر، مردانی با انگیزه اسلامی تلاش‌هایی کردند که از حمایت لازم برخوردار نشد و نتوانست تاثیری در صحنه بگذارد. پس از آن نوبت به جنگ‌های رسمی و کلاسیک میان چند کشور عرب با ارتش صهیونیست رسید. مصر و سوریه و اردن نیروهای نظامی خود را وارد صحنه کردند ولی کمک بی‌دریغ و انبوه و روز افزون نظامی و تدارکاتی و مالی از سوی آمریکا و انگلیس و فرانسه به رژیم غاصب، ارتش‌های عربی را ناکام کرد. آنها نه فقط نتوانستند به ملت فلسطین کمک کنند، که بخش‌های مهمی از سرزمین‌های خود را هم در این جنگ‌ها از دست دادند. با آشکار شدن ناتوانی دولت‌های عرب همسایه با فلسطین، به‌تدریج هسته‌های مقاومت سازمان یافته در غالب گروه‌های مسلح فلسطینی شکل گرفت و پس از چندی از گردآمدن آنها «سازمان آزادی بخش فلسطین» تشکیل یافت. این برق امیدی بود که خوش درخشید ولی طولی نکشید که خاموش شد. این ناکامی را می‌توان به علل متعددی منسوب کرد، ولی علت اساسی، دوری آنان از مردم و از عقیده و ایمان اسلامی آنان بود. ایدئولوژی چپ یا صرفا احساسات ناسیونالیستی آن چیزی نبود که مساله پیچیده و دشوار فلسطین به آن نیاز داشت. آنچه می‌توانست ملتی را به میدان مقاومت وارد کند و نیرویی شکست‌ناپذیر از آنان فراهم آورد، اسلام و جهاد و شهادت بود. آنها این را به درستی درک نکردند. من در ماه‌های اول انقلاب کبیر اسلامی که سران سازمان آزادی‌بخش روحیه تازه‌ای یافته و به تهران مکررا آمد و شد می‌کردند، از یکی از ارکان آن سازمان پرسیدم: چرا پرچم اسلام را در مبارزه به حق خود بلند نمی‌کنید. پاسخ او این بود که در میان ما بعضی هم مسیحی‌اند. این شخص بعدها در یک کشور عربی به دست صهیونیست‌ها ترور و کشته شد و انشاءالله مشمول مغفرت الهی قرار گرفته باشد، ولی این استدلال او ناقص و نارسا بود. به گمان من یک مبارز مسیحی مومن، در کنار یک جمع مجاهد فداکاری که خالصانه با ایمان به خدا و قیامت و با امید به کمک الهی می‌جنگد و از حمایت مادی و معنوی مردمش برخوردار است، انگیزه بیشتری برای مبارزه می‌یابد تا در کنار گروه بی‌ایمان و متکی به احساسات ناپایدار و دور از پشتیبانی وفادارانه مردمی. نبود ایمان راسخ دینی و انقطاع از مردم، به‌تدریج آنان را خنثی و بی‌تأثیر کرد. البته در میان آنان مردان شریف و پرانگیزه و غیور بودند ولی مجموعه و سازمان به راه دیگری رفت. انحراف آنان به مساله فلسطین ضربه زد و هنوز هم می‌زند. آنها هم مانند برخی دولت‌های خائن عربی به آرمان مقاومت که تنها راه نجات فلسطین بوده و هست، پشت کردند و البته نه فقط به فلسطین، که به خود هم ضربه سختی وارد کردند. به‌قول شاعر مسیحی عرب:

لئن اضعتم فلسطینا فعیشکم طول الحیاه مضاضات و آلامٌ

۳۲سال از عمر نکبت بدین‌ترتیب سپری شد، ولی ناگهان دست قدرت خداوند ورق را برگرداند. پیروزی انقلاب اسلامی در ایران در سال ۱۹۷۹ (۱۳۵۷ هجری شمسی) اوضاع این منطقه را زیر و رو کرد و صفحه جدیدی را گشود. در میان تاثیرات شگرف جهانی این انقلاب و ضربه‌های شدید و عمیقی که بر سیاست‌های استکباری وارد ساخت، از همه سریع‌تر و آشکارتر، ضربه به دولت صهیونیست بود. اظهارات سران آن رژیم در آن روزها خواندنی و حاکی از حال و روز سیاه و پر اضطراب آنهاست. در اولین هفته‌های پیروزی، سفارت دولت جعلی اسراییل در تهران تعطیل و کارکنان آن اخراج شدند و محل آن رسما به نمایندگی سازمان آزادی‌بخش فلسطین داده شد که تا امروز هم در آنجا مستقرند. امام بزرگوار ما اعلام کردند که یکی از هدف‌های این انقلاب آزادی سرزمین فلسطین و قطع غده سرطانی اسراییل است. امواج پرقدرت این انقلاب که آن روز همه دنیا را فراگرفت، هر جا رفت با این پیام رفت که: فلسطین باید آزاد شود. گرفتاری‌های پیاپی و بزرگی که دشمنان انقلاب بر نظام جمهوری اسلامی ایران تحمیل کردند که یک قلم آن جنگ هشت‌ساله رژیم صدام حسین به تحریک آمریکا و انگلیس و پشتیبانی رژیم‌های مرتجع عرب بود، نیز نتوانست انگیزه دفاع از فلسطین را از جمهوری اسلامی بگیرد. بدین گونه خون تازه‌ای در رگ‌های فلسطین دمیده شد. گروه‌های مجاهد فلسطینی مسلمان سر برآوردند. مقاومت لبنان جبهه نیرومند و تازه‌ای در برابر دشمن و حامیانش گشود. فلسطین به جای تکیه به دولت‌های عربی و بدون دست دراز کردن به سوی مجامع جهانی از قبیل سازمان ملل ـ که شریک جرم دولت‌های استکباری بودند ـ به خود، به جوانان خود، به ایمان عمیق اسلامی خود و به مردان و زنان فداکار خود تکیه کرد. این کلید همه فتوحات و موفقیت‌ها است. در سه دهه گذشته این روند روز به روز پیشرفت و افزایش داشته است. شکست ذلت‌بار رژیم صهیونیستی در لبنان در سال ۲۰۰۶ (۱۳۸۵ هجری شمسی)، ناکامی فضاحت‌بار آن ارتش پر مدعا در غزه در سال ۲۰۰۸ (۱۳۸۷ هجری شمسی)، فرار از جنوب لبنان و عقب‌نشینی از غزه، تشکیل دولت مقاومت در غزه و در یک جمله تبدیل ملت فلسطین از مجموعه‌ای از انسان‌های درمانده و نا امید، به ملت امیدوار و مقاوم و دارای اعتماد به نفس، مشخصه‌های بارز ۳۰سال اخیر است. این تصویر کلی و اجمالی آنگاه کامل خواهد شد که تحرکات سازشکارانه و خیانت‌باری که هدف از آن، خاموش کردن مقاومت و اعتراف‌گیری از گروه‌های فلسطینی و دولت‌های عرب به مشروعیت اسراییل بود، نیز به درستی دیده شود. این تحرکات که آغاز آن به دست جانشین خائن و ناخلف جمال عبدالناصر در پیمان ننگین کمپ دیوید اتفاق افتاد، همواره خواسته است نقش سوهان را در عزم پولادین مقاومت ایفا کند. در قرارداد کمپ دیوید برای نخستین بار یک دولت عرب، رسما به صهیونیستی بودن سرزمین اسلامی فلسطین اعتراف کرد و پای نوشته‌ای که در آن «اسراییل، خانه ملی یهودیان» شناخته شده است، امضای خود را گذاشت.

از آن پس تا قرارداد اسلو در سال ۱۹۹۳ (۱۳۷۲ هجری شمسی) و پس از آن در طرح‌های تکمیلی که با میدان‌داری آمریکا و همراهی کشورهای استعمارگر اروپایی، پی‌درپی بر دوش گروه‌های سازش‌کار و بی‌همتی از فلسطینیان گذاشته شد، همه سعی دشمن بر آن بود که با وعده‌های پوچ و فریب آمیز، ملت و گروه‌های فلسطینی را از گزینه مقاومت، منصرف کند و به بازی ناشیانه در میدان سیاست سرگرم سازد. بی‌اعتباری همه این معاهدات بسیار زود آشکار شد و صهیونیست‌ها و حامیان آنها بارها نشان دادند که به آنچه نوشته شده است به چشم ورق پاره‌های بی‌ارزشی می‌نگرند. هدف از این طرح‌ها، پدید آوردن دو دلی در فلسطینیان و به طمع انداختن افراد بی‌ایمان و دنیا طلب آنان و زمین‌گیر نمودن حرکت مقاومت اسلامی بوده است و بس.

پادزهر همه این بازی‌های خیانت‌آمیز تاکنون، روحیه مقاومت در گروه‌های اسلامی و ملت فلسطین بوده است. آنها به اذن خدا در برابر دشمن ایستادند و همان‌طور که خداوند وعده داده است که: وَلَینصُرَن اللهُ مَن ینصُرُهُ، ان اللهَ لَقَوِی عَزِیزٌ، از کمک و نصرت الهی برخوردار شدند. ایستادگی غزه با وجود محاصره کامل، نصرت الهی بود؛ سقوط رژیم خائن و فاسد حسنی مبارک، نصرت الهی بود؛ پدید آمدن موج پر قدرت بیداری اسلامی در منطقه، نصرت الهی است؛ برافتادن پرده نفاق و تزویر از چهره آمریکا و انگلیس و فرانسه و تنفر روز افزون ملت‌های منطقه از آنان، نصرت الهی است؛ گرفتاری‌های پی‌درپی و بی‌شمار رژیم صهیونیست، از مشکلات سیاسی و اقتصادی و اجتماعی داخلی‌اش گرفته تا انزوای جهانی و انزجار عمومی و حتی دانشگاه‌های اروپایی از آن، همه و همه مظاهر نصرت الهی است. امروز رژیم صهیونیستی از همیشه منفورتر و ضعیف‌تر و منزوی‌تر و حامی اصلی‌اش آمریکا از همیشه گرفتارتر و سردرگم‌تر است. اکنون صفحه کلی و اجمالی فلسطین در شصت و چند سال گذشته، پیش روی ماست. آینده را باید با نگاه به آن و درس‌گیری از آن تنظیم کرد. دو نکته را پیشاپیش باید روشن کرد: اول: اینکه مدعای ما آزادی فلسطین است، نه آزادی بخشی از فلسطین. هر طرحی که بخواهد فلسطین را تقسیم کند، یکسره مردود است. طرح دو دولت که لباس حق به جانب «پذیرش دولت فلسطین به عضویت سازمان ملل» را بر آن پوشانده‌اند، چیزی جز تن دادن به خواسته صهیونیست‌ها یعنی «پذیرش دولت صهیونیستی در سرزمین فلسطین» نیست. این به معنی پایمال کردن حق ملت فلسطین، نادیده گرفتن حق تاریخی آوارگان فلسطینی و حتی تهدید حق فلسطینیان ساکن سرزمین‌های ۱۹۴۸ است. به معنای باقی ماندن غده سرطانی و تهدید دائمی پیکره امت اسلامی، مخصوصا ملت‌های منطقه است. به معنای تکرار رنج‌های ده‌ها ساله و پایمال کردن خون شهداست. هر طرح عملیاتی باید بر مبنای اصل: «همه فلسطین برای همه مردم فلسطین» باشد. فلسطین، فلسطین «از نهر تا بحر» است، نه حتی یک وجب کمتر. البته این نکته نباید نادیده بماند که ملت فلسطین همان‌طور که در غزه عمل کرده‌اند، هر بخش از خاک فلسطین را که بتوانند آزاد کنند، به وسیله دولت برگزیده خود، اداره امور آن را برعهده خواهند گرفت ولی هرگز هدف نهایی را از یاد نخواهند برد. نکته دوم: آن است که برای دستیابی به این هدف والا، کار لازم است نه حرف؛ جدی بودن لازم است نه کارهای نمایشی؛ صبر و تدبیر لازم است نه رفتارهای بی‌صبرانه و دچار تلون. باید به افق‌های دور نگریست و قدم به قدم با عزم و توکل و امید به پیش رفت. دولت‌ها و ملت‌های مسلمان، گروه‌های مقاومت در فلسطین و لبنان و دیگر کشورها، هر یک می‌توانند نقش و سهم خود از این مجاهدتِ همگانی را بشناسند و به اذن الله جدول مقاومت را پر کنند. طرح جمهوری اسلامی برای حل قضیه فلسطین و التیام این زخم کهنه، طرحی روشن، منطقی و منطبق بر معارف سیاسی پذیرفته شده از سوی افکار عمومی جهانی است که قبلا به تفصیل ارایه شده است. ما نه جنگ کلاسیک ارتش‌های کشورهای اسلامی را پیشنهاد می‌کنیم و نه به دریا ریختن یهودیان مهاجر را و نه البته حکمیت سازمان ملل و دیگر سازمان‌های بین‌المللی را. ما همه‌پرسی از ملت فلسطین را پیشنهاد می‌کنیم. ملت فلسطین نیز مانند هر ملت دیگر حق دارد سرنوشت خود را تعیین کند و نظام حاکم بر کشورش را برگزیند. همه مردم اصلی فلسطین از مسلمان و مسیحی و یهودی ـ نه مهاجران بیگانه ـ در هر جا هستند؛ در داخل فلسطین، در اردوگاه‌ها و در هر نقطه دیگر، در یک همه‌پرسی عمومی و منضبط، شرکت کنند و نظام آینده فلسطین را تعیین کنند. آن نظام و دولت برآمده از آن پس از استقرار، تکلیف مهاجران غیرفلسطینی را که در سالیان گذشته به این کشور کوچ کرده‌اند، معین خواهد کرد. این یک طرح عادلانه و منطقی است که افکار عمومی جهانی، آن را به درستی درک می‌کند و می‌تواند از حمایت ملت‌ها و دولت‌های مستقل برخوردار شود. البته انتظار نداریم که صهیونیست‌های غاصب به آسانی به آن تن در دهند و اینجاست که نقش دولت‌ها و ملت‌ها و سازمان‌های مقاومت شکل می‌گیرد و معنی می‌یابد. مهم‌ترین رکن حمایت از ملت فلسطین، قطع پشتیبانی از دشمن غاصب است و این وظیفه بزرگ دولت‌های اسلامی است. اکنون پس از به میدان آمدن ملت‌ها و شعارهای قدرتمندانه آنان بر ضد رژیم صهیونیست، دولت‌های مسلمان با چه منطقی روابط خود با رژیم غاصب را ادامه می‌دهند؟ سند صداقت دولت‌های مسلمان در جانبداریشان از ملت فلسطین، قطع روابط آشکار و پنهان سیاسی و اقتصادی با آن رژیم است. دولت‌هایی که میزبان سفارتخانه‌ها یا دفاتر اقتصادی صهیونیست‌ها هستند نمی‌توانند مدعی دفاع از فلسطین باشند و هیچ شعار ضد صهیونیستی از سوی آنان، جدی و واقعی تلقی نخواهد شد. سازمان‌های مقاومت اسلامی که بار سنگین جهاد را در سال‌های گذشته بر دوش داشته‌اند، امروز نیز با همان تکلیف بزرگ روبه‌رویند. مقاومت سازمان یافته آنان، بازوی فعالی است که می‌تواند ملت فلسطین را به سوی این هدف نهایی به پیش ببرد. مقاومت شجاعانه از سوی مردمی که خانه و کشورشان اشغال شده، در همه میثاق‌های بین‌المللی، به رسمیت شناخته شده و مورد تحسین و تجلیل قرار گرفته است. تهمت تروریزم از سوی شبکه سیاسی و رسانه‌ای وابسته به صهیونیزم، سخن پوچ و بی‌ارزشی است. تروریست آشکار، رژیم صهیونیستی و حامیان غربی آنهایند؛ و مقاومت فلسطینی، حرکتی ضد تروریست‌های جرار و حرکتی انسانی و مقدس است. در این میان، کشورهای غربی نیز شایسته است صحنه را با نگاهی واقع بینانه بنگرند. غرب، امروز بر سر دو راهی است. یا باید دست از زورگویی طولانی مدت خود بردارد و حق ملت فلسطین را بشناسد و بیش از این از نقشه صهیونیست‌های زورگو و ضد بشر پیروی نکند، یا در انتظار ضربه‌های سخت‌تر در آینده نه چندان دور باشد. این ضربه‌های فلج‌کننده فقط سقوط پی‌درپی حکومت‌های گوش به فرمان آنان در منطقه اسلامی نیست، بلکه آن روزی که ملت‌های اروپا و آمریکا دریابند که بیشترین گرفتاری‌های اقتصادی و اجتماعی و اخلاقی آنان منشأ گرفته از سلطه اختاپوسی صهیونیزم بین‌الملل بر دولت‌های آنهاست و دولت مردان آنان به دلیل منافع شخصی و حزبی خود، مطیع و تسلیم در برابر زورگویی‌های کمپانی‌داران زالو صفت صهیونیست در آمریکا و اروپایند، آنچنان جهنمی برای آنان به وجود خواهند آورد که هیچ راه خلاصی از آن متصور نیست. رییس‌جمهور آمریکا می‌گوید که امنیت اسراییل خط قرمز اوست. این خط قرمز را چه عاملی ترسیم کرده است؟ منافع ملت آمریکا یا نیاز شخص اوباما به پول و پشتیبانی کمپانی‌های صهیونیستی برای به دست آوردن کرسی دومین دوره ریاست‌جمهوری؟ تا کی شماها خواهید توانست ملت خود را فریب دهید؟ آن روزی که ملت آمریکا به درستی دریابد که شماها برای چند صباح بیشتر باقی ماندن در قدرت، تن به ذلت و تبعیت و خاکساری در برابر زرسالاران صهیونیزم داده‌اید و مصالح ملت بزرگی را در پای آنان قربانی کرده‌اید با شما چه خواهد کرد؟ حضار گرامی و برادران و خواهران عزیز بدانید این خط قرمز اوباما و امثال او به دست ملت‌های به پا خواسته مسلمان شکسته خواهد شد. آنچه رژیم صهیونیست را تهدید می‌کند، موشک‌های ایران یا گروه‌های مقاومت نیست تا در برابر آن سپر موشکی در اینجا و آنجا به پا کنند؛ تهدید حقیقی و بدون علاج، عزم راسخ مردان و زنان و جوانانی در کشورهای اسلامی است که دیگر نمی‌خواهند آمریکا و اروپا و عوامل دست نشانده‌شان بر آنان حکومت و تحکم و آنان را تحقیر کنند. البته آن موشک‌ها هم هرگاه تهدیدی از سوی دشمن بروز کند وظیفه خود را انجام خواهند داد.

فاصبر ان وعد الله حق ولا یستخفنک الذین لا یوقنون.

والسلام علیکم و رحمه الله»

الو شرق ۸۸۶۵۴۳۹۰

■ **گله از مخابرات:** بنده مدتی پیش قبض تلفن خود را از طریق ۱۸۱۸ پرداخت کردم و حدود دو هفته بعد متوجه شدم که تلفن یک‌طرفه شده. به مخابرات منطقه مراجعه کردم، آنها گفتند شما چند سال قبل یک خط داشته‌اید که پول آن را پرداخت نکرده‌اید و الان تخلیه شده، باید پول آن را پرداخت کنید تا این خط شما وصل شود. حالا ربط این دو خط به هم چیست و اینکه بعد از چند سال تصمیم جدیدی گرفته‌اند، جای سوال دارد.

یک شهروند

■ **خودرو ما چه می‌شود:** سه سال پیش با فروش خودرو خود مبلغ آن را جهت خرید خودرو به حساب شرکت [...] واریز کردم. از آن تاریخ به بعد حدود سه سال می‌گذرد و هنوز از خودرو خبری نشده است. با توجه به خرید شرکت خودروسازی [...] امید می‌رفت که این شرکت عظیم هرچه سریع‌تر نسبت به تولید یا جایگزین کردن خودرویی دیگر به مشتریان اقدام لازم به عمل آورد ولی هرچه زمان گذشت، امیدی نسبت به تحویل خودرو بنده و حدود هزارو ۵۰۰نفر امثال من وجود نداشت. با توجه به افزایش شدید قیمت خودرو در این مدت خواهشمند است این مطلب را چاپ کنید شاید کسی به درددل ما برسد.

یک مخاطب

■ **آلودگی صوتی، سد معبر و نادیده گرفتن حقوق شهروندان:** جمعی از اهالی خیابان پاسدار گمنام منطقه ۱۴ بین پلاک‌های ۳۵۴ تا ۳۶۸ به دلیل ساخت آپارتمان هفت‌طبقه به عنوان پاساژ و موزه وابسته به شرکت «عمران ابنیه آبیدر» مقابل ساختمان‌های چهارطبقه که مشرف به آنهاست، اعتراض و از مسوولان ذی‌ربط تقاضا دارند هرچه سریع‌تر به تخلف‌های مشهود این ساختمان‌سازی- که بخش وسیعی از خیابان را مسدود و موجب سد معبر، آلودگی صوتی در ساعات استراحت مردم شده- رسیدگی کنند. همچنین به دلیل سهل‌انگاری پیمانکار و نظارت نداشتن و نبود او در محل ساختمان‌سازی، باعث خسارت به واحدهای مسکونی اطراف این محل شده است که باید جبران خسارت کند. از شهرداری، قوه‌قضاییه و مسوولان محیط‌زیست تقاضا داریم، نماینده‌ای به این محل بفرستند تا به تخلف‌های آشکار این ساختمان‌سازی رسیدگی کند.

عده‌ای از ساکنان

■ **کارخانه بتن‌سازی و مشکلات ناشی از آن:** اخیرا در منطقه ما تعداد زیادی کارخانه بتن‌سازی تاسیس شده است که جدا از اینکه مزاحمت برای اطرافیان و محل ایجاد کرده‌اند، همگی با حفر چاه‌های غیرمجاز آب جهت تولید بتن باعث کم‌آبی و خشک شدن چاه‌های کشاورزی منطقه شده‌اند.

یک شهروند از سعیدآباد باغستان شهریار

ARIAN STEEL CO.

آریان فولاد؛

برای اولین بار در جهان اعلام مینماید:

کلیه خریداران می توانند کالاهای خریداری شده را به هر دلیل و حتی بدون دلیل و در هر زمان باز پس داده و مبلغ پرداخت شده را عیناً در همان روز دریافت نمایند.

مشتریان ما شایسته برترین گارانتی ها هستند !

مدیریت فروش: ۶۴۶۵

www.ArianSteel.com